

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Mt 7, 1 – 12

Text: L 18, 35 – 43 *Když se Ježíš přiblížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrał. Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, Ježíš se ho otázel: "Co chceš, abych učinil?" On odpověděl: "Pane, ať vidím." Ježíš mu řekl: "Problédni! Tvá víra tě uzdravila." Ihned problédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.*

Na okraji bohatého města Jericha sedí slepý žebrák. Cesta je pro něj z hlediska žebrání strategické místo. Chodí tudy lidé na nákupy a nějakou tu korunu vždycky u sebe mají. Slepec, který se nemůže živit vlastní prací, své postižení kompenzuje nataženou rukou a silným hlasem, kterým žádá kolemjdoucí o smilování. Oči mu sice neslouží, ale sluch a hlas má dobrý. A tak, když slyší, že kolem někdo prochází, začne křičet, aby na sebe upoutal pozornost.

Tentokrát však zbystřil ještě více, protože má pocit, že se k němu blíží dosti početný zástup lidí. Zajímá ho, co se to dnes děje. Dostane se mu odpovědi, že přichází Ježíš Nazaretský. Žebrákovi oči neslouží, ale sluch má dobrý, proto se jistě už o Ježíši leccos do-slechl, leccos o něm slyšel, a tak má jakési povědomí, o kom je řeč. Proto začal volat: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Jistě to volání bylo zřetelně naléhavé až úpěnlivé, žádná naučená školometská recitace. Ale zástupům kolem Ježíše připadá takové jednání nepatřičné a napomínáním žebráka umravňují, že v Ježíšově přítomnosti se nekřičí a nenaříká. Ona je vůbec zajímavá ta snaha Ježíšových průvodců mírnit a tlumit rozruch, který Ježíš vyvolává u lidí postižených a okrajových. Skoro jako osobní bodyguardi chrání Ježíše před obtěžujícími osobami. Sami učedníci zakazovali rodičům přinášet k Ježíšovi svá nemluvnátka. Jakoby u Ježíše mělo být všechno jen důstojné a vážné. Lukáš, který své evangelium píše už v době počínající církve, upozorňuje tímto způsobem na nebezpečí, že i sama církev může lidi od Ježíše odrazovat, odhánět a vytvářet kolem něj auru nedotknutelnosti. Církev, která umlčuje všechny křičící a volající je neúčinná a Ježíšovi prokazuje medvědí službu. Naštěstí se slepý žebrák nenechal napomínáním ze strany Ježíšových následovníků odradit a křičel tím více. Což Ježíš vysoce hodnotí jako projev veliké víry, díky níž došel žebrák až k uzdravení.

Žebrákova křičící víra totiž Ježíše na jeho cestě zastavila. A on rozkázal, aby právě ti, kteří dosud žebrákovi tak bránili v přístupu k Ježíši, jej sami k němu přivedli. To je první zázrak, který se tu děje. Ježíš proměňuje situaci a především samu církev. Z uzavřené společnosti činí společenství vstřícné a přijímající. Navozuje atmosféru porozumění a důvěry a vytváří prostor pro setkání.

A teď přichází ke slovu hlavní myšlenka tohoto příběhu. Je skryta v tom, co Ježíš žebrákovi neřekne. On mu neřekne: „Ty jsi slepý a já tě uzdravím.“ Neřekne ani: „Vidím, že máš ve svém oku trám, pojď blíž a já ti ho vytáhnu.“ To právě dělají někteří křesťané. Řeknou: „Vidím, že máš problém, ale pojď, já se za tebe budu modlit a budeš v pořádku.“ Nebo řeknou: „Ty jsi hříšník, ale my ti zprostředkujeme spásu.“ Nebo „Ty ani nevíš, co potřebuješ, ale my to víme, a my ti to nabízíme.“ Cítíte ten nadřazený tón? Cítíte tu pýchu, která z toho číší?

Ježíš takto s žebřákem nemluví. Místo nevyžádaných odpovědí na neexistující otázky, Ježíš nejprve žebřákovi pozorně naslouchá a pak sám klade překvapivou otázku: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Co tato zdánlivě nadbytečná otázka znamená?

1) Ježíš nevyslovuje rychlé hodnotící soudy a diagnózy. On neřekne: „Vidím, že jsi úplně slepý“. Ježíš před sebou nevidí slepce, ale především člověka s celou jeho důstojností. A nepředjímá, co ten člověk potřebuje. Vyslechne si jeho vlastní názor a respektuje, co daný člověk sám vyjádří, jako svoji potřebu. Proto se zdánlivě hloupě ptá: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Takovýto přístup plně respektuje lidskou důstojnost a svobodu.

2) Je teď na onom dotázaném, aby si sám v sobě uvědomil, co vlastně od Ježíše očekává. A slepý žebřák projeví svou víru v Krista právě tím, že neudělá to, co by jinak běžně udělal. Nepožádá Ježíše o almužnu. To by byl totiž v této chvíli projev nevíry. Znamenalo by to, že nic zásadního od Ježíše nečeká. Ale on namísto toho řekne: „Pane, at' vidím!“ Tím sám přesně a lapidárně vystihl svoji nejdůležitější potřebu. „At' vidím!“ At' mohu zase žít plnohodnotný život. To je moje skutečná potřeba. Bez toho budu dál jen žebřákem. A to nechci. Život toho žebřáka byl zásadně ovlivněn slepotou. Nyní však má před sebou někoho, o kom věří, že dokáže jeho život zásadním způsobem proměnit. Věří, že Ježíš nabízí víc než peníze. Víc než příspěvek na péči. A tato víra pro něj znamená záchranu. Proto vzápětí od Ježíše slyší: „Prohlédni! Tvá víra tě zachránila“.

Slepec přitom nevyslovil žádné magické slůvko, kterým by jako v pohádce zlomil dávné kouzlo a byl vysvobozen ze zlé kletby. Tady nejde o magii. Tady jde o víru, která před těžkým životním údělem nerezignovala a nespokojila se s pouhou nic neřešící almužnou a věčným žebřáctvím. Slepec chtěl prostě žít jako člověk, a ne jako lidská troska. Proto složil všechnu svou víru v Ježíše Nazaretského. A tato víra jej zachránila před smutnou a temnotu realitou jeho života.

Chceme i my prohlédnout a vidět, že Ježíš stojí o naši záchranu? Chceme spatřit svůj život v lepším světle, než jak jsme jej dosud žili? Věříme, že Ježíš má moc náš pohled proměnit a uzdravit? Co naše víra čeká od Ježíše? Almužnu? Pár drobných, abych zahnal svůj momentální hlad? Nebo toužíme získat nový pohled na sebe sama, na život, na druhé lidi, na tento svět? Ježíš říká: „Prohlédni!“ A toto slovo v řečtině znamená také: „Pohlédni vzhůru“. „Vzhledni!“ Pozvedni hlavu i zrak, vzhledni s vírou k Ježíši Kristu, který si tě cení, který tě respektuje, který tě přijímá takového, jaký jsi, který v tobě vidí plnohodnotného člověka v celé tvé důstojnosti. A tento Ježíš se tě nyní ptá: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“

Modlitba: *Pane, dej, at' vidíme věci v pravém světle, at' máme vhled do různých situací svého života, a at' získáme nadhled nad svými problémy a starostmi. Pozvedni náš zrak k nebesům a ke tvému království.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, modlíme se za všechny lidi, pro které je život spojen s nějakým postižením. Prosíme za lidi nevidoucí, za postižené hluchotou, za lidi odkázané na kolečkové křeslo nebo trvale ležící. Prosíme tě také za posilu pro všechny, kteří o ně pečují. Modlíme se za zdravotníky i sociální pracovníky. Myslíme zvláště na Středisko Diakonie ve Valašském Meziříčí a jeho zaměstnance i dobrovolníky. Tobě, Pane, předkládáme na modlitbách všechny naše nemocné, i lidi ohrožené a bezbranné. Pane, posiluj nás ve víře, že má smysl v tebe doufat a očekávat od tebe spasení a pomoc. Amen.*